Lietas Nr. 11390039313
Lietas arhīva Nr. K37-0282-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2014.gada 14.oktobrī

TUKUMA RAJONA TIESA
tiesnese A.KASAKOVSKA
piedaloties prokurorei J.PRIDĀNEI,
aizstāvei, zvērinātai advokātei I.SKAISTKALNEI
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 123.panta pirmās daļas.
Tiesas izmeklēšanā tiesa

k o n s t a t ē j a

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja prettiesisku nonāvēšanu aiz neuzmanības.
2013.gadā 3.jūnijā starp saimnieciskās darbības veicēju /pers. A/ kā izpildītāju un IK /Nosaukums A/ kā pasūtītāju tika noslēgts līgums par pakalpojumu sniegšanu, atbilstoši kuram /pers. A/ apņēmās veikt mežistrādes palīgdarbus īpašumā /Nosaukums B/, Sēmes pagasta Tukuma novadā. Saskaņā ar līguma 4.13.punktu /pers. A/ pienākumos, veicot mežizstrādes darbus, bija stingri ievērot MK noteikumu Nr.310 „Darba aizsardzības prasības mežsaimniecībā" 3.daļā noteiktos bīstamo zonu minimālos rādiusus. 2013.gada 12.jūnijā ap pulksten 8.10 /pers. A/, atrodoties īpašumā /Nosaukums B/, Sēmes pagasta Tukuma novadā, 1.kvartālā, 2.nogabalā, pildot līgumā uzņemtās saistības, uzsāka aptuveni 33 metrus gara augoša koka gāšanu, neskatoties uz to, ka aptuveni 28 metru attālumā no viņa atradās otrs brigādes darbinieks /pers. B/, tādā veidā pārkāpjot MK noteikumu Nr.310 „Darba aizsardzības prasības mežsaimniecībā" 21.2.punktu, kas noteic, ka, zāģējot koku, bīstamās zonas minimālais rādiuss nav mazāks par divkāršu mežaudzes valdošās koku sugas koku vidējo augstumu, kā arī 46.punktu, kas noteic, ka koku gāzējs pirms koku gāšanas darbu uzsākšanas pārliecinās, vai bīstamajā zonā nav nepiederošu personu.

Uzsākot koka gāšanu, /pers. A/ uzskatīja, ka ar viņa darbībām, iesitot iezāģējuma vietā ķīli izdosies koku nogāzt vēlamā virzienā sānis no /pers. B/ atrašanās vietas, un vieglprātīgi paļāvās, ka nekādas kaitīgās sekas viņa nelikumīgajām darbībām neiestāsies, kaut gan viņš konkrētajā situācijā, apzinoties mazo attālumu starp gāžamo koku un tā iespējamās krišanas zonā strādājošam cilvēkam, varēja to paredzēt un viņam vajadzēja to paredzēt. Neskatoties uz veiktajām darbībām, iezāģētais koks nolūza no celma un sāka gāzties perpendikulāri vēlamajam gāšanas virzienam, tieši uz vietu, kur darbus veica /pers. B/, kā rezultātā koks uzgāzās /pers. B/ tieši virsū. /pers. A/ neuzmanības rezultātā /pers. B/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai un bija tiešā cēloniskā saistībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos.

Ar savām darbībām apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 123.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ pilnīgi atzina savu vainu viņam inkriminētajās darbībās, pieteica lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

/pers. A/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 123.panta pirmās daļas kā nonāvēšanu aiz neuzmanības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši normas trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Ar IeM Informācijas centra Sodu reģistra izziņu pierādīts, ka agrāk nav tiesāts, nav administratīvu pārkāpumu (lietas 78.lapa).

Apsūdzētā paskaidrojumni tiesas sēdē liecina, ka viņš ir pašnodarbināta persona, dzīvo kopā ar vecākiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem, Krimināllikuma 123.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kuru šī panta sankcija paredz piemērot brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms likumā paredzētais sods piespiedu darbs. Apsūdzētajam nav regulāru ienākumu, nav lietderīgi piemērot naudas sodu, turklāt, tas ir vieglākais no soda veidiem.

Apsūdzētā attieksme pret izdarīto, kā arī noziedzīgā nodarījuma apstākļi liecina, ka nav samērīgi noteikt brīvības atņemšanas sodu, tas neatbilstu Krimināllikuma 35.pantā paredzētajiem soda mērķiem.

Kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa novērtē apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos izdarītajā, tā nožēlošanu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas vērtējama kā viņa attieksme pret apsūdzību.

Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 48.pantā paredzētos apsūdzētā atbildību pastiprinošos apstākļus.

Cietusī/pers. C/ lietā pieteica kaitējuma kompensāciju EUR 2000 par radīto morālo aizskārumu sakarā ar vīra nāvi.

Apsūdzētais /pers. A/ pilnīgi atzina pieteikumu par morālā kaitējuma kompensāciju.

Tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācijas pieteikums pamatots un apmierināms EUR 2000 apmērā.

Kriminālprocesa likuma (turpmāk KPL) 350.pants paredz kompensāciju - naudas izteiksmē noteiktu samaksu, ko persona, kura ar noziedzīgo

nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu [...].

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu tiesa kompensāciju nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, morālā aizskāruma dziļumu.

Nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts aiz neuzmanības, bet nav apšaubāms ka tuva cilvēka nāve radījusi emocionālus, psiholoģiskus pārdzīvojumus.

Apsūdzētais un cietusī faktiski vienojušies par kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesas ieskatā, tas atbilst krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam šajā kriminālprocesā.

Tiesas sēdē pēc norīkojuma apsūdzētā /pers. A/ aizstāvībai piedalījās zvērināta advokāte I.Skaistkalne, kura iesniedza tiesai paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā, piedalīšanos tiesas sēdē.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.pantam, 2009.gada 22.decembra MK noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" pēc iesniegtā paziņojuma par juridiskās palīdzības sniegšanu, piedalīšanos tiesas sēdē pēc tiesas norīkojuma, zvērinātai advokātei I.Skaistkalnei no valsts līdzekļiem izmaksājami EUR 36,28.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu šo izdevumu samaksa valsts labā uzliekama apsūdzētajam /pers. A/.

Lietā nav ziņu par apsūdzētā mantisko stāvokli, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85.pantam izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 531. pantus,

Tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 123.panta pirmās daļas ar daļas ar piespiedu darbu uz divsimt divdesmit stundām.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, pieteikties soda - piespiedu darba izpildei Valsts probācijas dienesta Saldus teritoriālajā struktūrvienībā

Piedzīt no /pers. A/ /pers.C/ labā kompensāciju par morālo kaitējumu EUR 2000 (divi tūkstoši *euro*).

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos procesuālos izdevumus EUR 36,28 (trīsdesmit sešus *euro* 28 centus) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību kriminālprocesā, nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā daļā par tiesas piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese A.Kasakovska